EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 6.8.2013
COM(2013) 573 final

2013/0275 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS

lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Intiasta peräisin olevien ruostumattomien teräslankojen tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

PERUSTELUT

1. Ehdotuksen tausta

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Tämä ehdotus koskee muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 11. kesäkuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009, jäljempänä ’perusasetus’, soveltamista Intiasta peräisin olevien tiettyjen ruostumattomien teräslankojen tuontia koskevassa tukien vastaisessa menettelyssä.

- **Yleinen tausta**

Ehdotus perustuu perusasetuksen soveltamiseen ja tutkimukseen, joka tehtiin perusasetuksessa säädettyjen sisältöä ja menettelyjä koskevien vaatimusten mukaisesti.

- **Voimassa olevat aiemmat säännökset**

Euroopan komissio otti komission asetuksella (EU) N:o 419/2013 käyttöön väliaikaisen tasoitustullin tiettyjen Intiasta peräisin olevien ruostumattomien teräslankojen tuonnissa.

- **Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin**

Ei koske tätä ehdotusta.

2. Kuulemiset ja vaikutusten arviointi

- **Intressitahojen kuuleminen**

Menettelyn osapuolilla on perusasetuksen säännösten mukaisesti ollut tilaisuus puolustaa etujaan tämän tutkimuksen yhteydessä.

- **Asiantuntijatiedon käyttö**

Ulkopuolisia asiantuntijoita ei tarvittu.

- **Vaikutusten arviointi**

Ehdotus perustuu perusasetuksen täytäntöönpanoon.

Perusasetuksessa ei säädetä yleisestä vaikutusten arvioinnista, mutta se sisältää tyhjentävän luettelon arvioitavista edellytyksistä.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

- **Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus**

Liitteenä oleva ehdotus neuvoston asetukseksi perustuu tukea, vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua koskeviin lopullisiin päätelmiin. Niiden perusteella ehdotetaan, että neuvosto hyväksyy liitteenä olevan ehdotuksen asetukseksi, joka olisi julkaistava viimeistään 7. syyskuuta 2013.

- **Oikeusperusta**

Neuvoston asetus (EY) N:o 597/2009, annettu 11 päivänä kesäkuuta 2009, muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta.

- **Toissijaisuusperiaate**

Ehdotus kuuluu Euroopan unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Sen vuoksi toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Toimintatapa on kuvattu edellä mainitussa perusasetuksessa, eikä mahdollisuutta kansallisiin päätöksiin anneta.

Vaatimusta, jonka mukaan unionille, kansallisille viranomaisille, alue- ja paikallisviranomaisille, talouden toimijoille ja kansalaisille aiheutuvan taloudellisen ja hallinnollisen rasituksen olisi pysyttävä mahdollisimman pienenä ja oltava oikeassa suhteessa tavoitteeseen, ei sovelleta.

- **Sääntelytavan valinta**

Ehdotettu sääntelytapa: asetus.

Muut sääntelytavat eivät soveltuisi seuraavasta syystä:

Muut sääntelytavat eivät soveltuisi, koska perusasetuksessa ei säädetä muista vaihtoehdoista.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia unionin talousarvioon.

2013/0275 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS

lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Intiasta peräisin olevien ruostumattomien teräslankojen tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä kesäkuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009[1], jäljempänä ’perusasetus’, ja erityisesti sen 15 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission, jäljempänä ’komissio’, ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1. Väliaikaiset toimenpiteet

(1) Komissio otti asetuksella (EU) N:o 419/2013[2], jäljempänä ’väliaikaista tullia koskeva asetus’, käyttöön väliaikaisen tasoitustullin tiettyjen Intiasta peräisin olevien ruostumattomien teräslankojen tuonnissa.

(2) Tutkimus pantiin vireille, kun Euroopan rauta- ja terästeollisuuden liitto (Eurofer), jäljempänä ’valituksen tekijä’, oli tehnyt 28 päivänä kesäkuuta 2012 valituksen sellaisten unionin tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa yli 50 prosenttia tiettyjen ruostumattomien teräslankojen kokonaistuotannosta unionissa.

(3) Rinnakkaisessa polkumyyntitutkimuksessa komissio otti asetuksella (EU) N:o 418/2013[3] käyttöön väliaikaisen polkumyyntitullin tiettyjen Intiasta peräisin olevien ruostumattomien teräslankojen tuonnissa.

1.2. Tutkimuksen osapuolet

(4) Tutkimuksen alkuvaiheessa Intiassa toimivien vientiä harjoittavien tuottajien, unionin tuottajien ja etuyhteydettömien tuojien tutkimiseen käytettiin otantaa. Koska kaksi otokseen valittua tuojaa ei kuitenkaan palauttanut kyselylomaketta, otantaa ei voitu soveltaa tuojiin. Lopullisten päätelmien tekemiseen käytettiin kaikkia yhteistyössä toimivista tuojista saatavilla olevia tietoja erityisesti siltä osin kuin kyse oli unionin edusta.

(5) Seitsemän otoksen ulkopuolista intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa pyysi yksilöllistä tutkimusta. Kaksi niistä vastasi kyselyyn. Viisi ei palauttanut

[1] EUVL L 188, 18.7.2009, s. 93.
[2] EUVL L 126, 8.5.2013, s. 19.
[3] EUVL L 126, 8.5.2013, s.1.

kyselylomaketta. Kahdesta kyselylomakkeeseen vastanneesta yrityksestä toinen peruutti yksilöllistä tutkimusta koskevan pyyntönsä. Tämän seurauksena komissio suoritti pyydetyn tutkimuksen yhden otoksen ulkopuolisen intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta:

– KEI Industries Limited, New Delhi (KEI).

(6) Edellä olevaa lukuun ottamatta väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 5–8, 10–12 ja 14 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

1.3. Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso

(7) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 20 kappaleessa todetaan, tukea ja vahinkoa koskeva tutkimus koski 1 päivän huhtikuuta 2011 ja 31 päivän maaliskuuta 2012 välistä ajanjaksoa, jäljempänä ’tutkimusajanjakso’. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2009 ja 31 päivän maaliskuuta 2012 välisen ajanjakson, jäljempänä ’tarkastelujakso’.

1.4. Myöhempi menettely

(8) Niiden olennaisten tosiasioiden ja huomioiden ilmoittamisen jälkeen, jäljempänä ’alustavien päätelmien ilmoittaminen’, joiden perusteella päätettiin ottaa käyttöön väliaikaisia tasoitustoimenpiteitä, useat asianomaiset osapuolet – kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa, valituksen tekijä ja 11 käyttäjää – esittivät huomautuksia. Komissio kuuli kaikkia, jotka olivat kuulemista pyytäneet. Komissio jatkoi lopullisia päätelmiään varten tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista. Kaikki saadut huomautukset otettiin aiheellisissa tapauksissa huomioon.

(9) Osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisen tasoitustullin käyttöönottoa tiettyjen Intiasta peräisin olevien ruostumattomien teräslankojen tuonnissa ja väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien lopullista kantamista, jäljempänä ’lopullisten päätelmien ilmoittaminen’. Kaikille osapuolille annettiin määräaika, johon mennessä niillä oli mahdollisuus esittää huomautuksensa lopullisista päätelmistä. Kaikki saadut huomautukset otettiin aiheellisissa tapauksissa huomioon.

2. Tarkasteltavana oleva tuote ja samankaltainen tuote

(10) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 21 kappaleessa todetaan, tarkasteltavana oleva tuote määritellään Intiasta peräisin olevaksi ruostumattomaksi teräslangaksi, jonka painosta

– – vähintään 2,5 prosenttia on nikkeliä, lukuun ottamatta lankaa, jonka painosta 28–31 prosenttia on nikkeliä ja 20–22 prosenttia kromia,

– – alle 2,5 prosenttia on nikkeliä, lukuun ottamatta lankaa, jonka painosta 13–25 prosenttia on kromia ja 3,5–6 prosenttia alumiinia,

ja joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 7223 00 19 ja 7223 00 99.

(11) Jotkin käyttäjät olivat huolissaan siitä, että tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen eri lajien välille ei ole selvästikään tehty eroa, vaikka kaikkien tuotelajien tuotevalikoima on laaja. Erityisesti oltiin huolissaan siitä, miten tutkimuksessa voidaan varmistaa, että vertailu on oikeudenmukainen kaikkien lajien osalta. Kuten useimmissa tutkimuksissa, tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmä kattaa useita tuotelajeja, joilla on samat tai vastaavat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet. Koska nämä ominaisuudet voivat vaihdella tuotelajien välillä,

tuotevalikoima saattaa tosiaankin olla laaja. Näin on myös tässä tutkimuksessa. Komissio otti tuotelajien väliset eroon huomioon ja varmisti, että vertailu on oikeudenmukainen. Kullekin intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien valmistamalle ja myymälle tuotelajille annettiin oma valvontakoodi (PCN), kuten annettiin kullekin unionin tuotannonalan valmistamalle ja myymälle tuotelajillekin. Koodi annettiin tuotteen tärkeimpien ominaisuuksien perusteella eli tässä tapauksessa teräslajin, vetolujuuden, pinnoituksen, pinnan, halkaisijan ja muodon perusteella. Näin ollen unioniin vietyjä teräslankojen tuotelajeja verrattiin valvontakoodin mukaisesti niihin unionin tuotannonalan valmistamiin ja myymiin tuotteisiin, joilla oli samat tai vastaavat ominaisuudet. Kaikki tuotelajit kuuluivat tarkasteltavana olevalle tuotteelle ja samankaltaiselle tuotteelle vireillepanoilmoituksessa[4] ja väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa annetun määritelmän soveltamisalaan.

(12) Yksi osapuoli toisti väitteensä, että nk. erittäin tekniset tuotelajit ovat erilaisia eivätkä ne ole vaihdettavissa tarkasteltavana olevan tuotteen muihin tuotelajeihin. Sen vuoksi ne olisi jätettävä tuotteen määritelmän ulkopuolelle. Oikeuskäytännön mukaan sen määrittämiseksi, ovatko tuotteet samankaltaisia niin, että ne muodostavat saman tuotteen jonkin osan, on arvioitava, onko niillä samat tekniset ja fyysiset perusominaisuudet, samat käyttötarkoitukset ja sama hinta-laatusuhde. Tältä osin on arvioitava myös kyseisten tuotteiden vaihdettavuutta keskenään ja niiden välistä kilpailua.[5] Tutkimuksessa todettiin, että kyseisen osapuolen tarkoittamilla nk. erittäin teknisillä tuotelajeilla on samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet kuin muilla tutkimuksen kohteena olevilla tuotteilla. Ne on valmistettu ruostumattomasta teräksestä ja ne ovat lankoja. Ne muodostavat puolivalmiin terästuotteen (jota useimmissa tapauksissa jalostetaan edelleen, jotta siitä voidaan valmistaa erilaisia valmiita tuotteita) ja niiden valmistusprosessi on samanlainen; valmistusprosessissa käytetään samanlaisia koneita eli tuottaja voi valmistaa samoilla koneilla eri tuotteita kysynnän mukaan. Vaikka lankojen eri tuotelajit eivät olekaan suoraan vaihdettavissa eivätkä ne kilpaile suoraan keskenään, tuottajat kilpailevat sopimuksista, jotka kattavat laajan valikoiman ruostumattomia teräslankoja. Lisäksi sekä unionin tuotannonala että intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat valmistavat näitä tuotelajeja myyntiin samanlaisella valmistusmenetelmällä. Tämän vuoksi väitettä ei voida hyväksyä.

(13) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi osapuoli väitti, että komission tekemä analyysi, jossa määritettiin, olisiko nk. erittäin tekniset tuotelajit sisällytettävä määritelmään, ei ollut riittävä. Tämä väite hylättiin. Tutkimuksessa vahvistettiin, että erittäin tekninen tuotelaji sisältyy tuotemääritelmään, kuten edellä 12 kappaleessa todettiin. Osapuoli oletti virheellisesti, että kaikkien oikeuskäytännössä mainittujen edellytysten on täytyttävä samanaikaisesti; näin ei ole. Oikeuskäytännön mukaan komissiolla on laaja harkintavalta tuotemääritelmän määrittämisessä, ja komission arvioinnin on perustuttava tuomioistuimen laatimiin edellytyksiin[6]. Usein, kuten tässäkin tapauksessa, jotkin edellytykset viittaavat yhteen suuntaan ja toiset edellytykset toiseen suuntaan; tällaisessa tilanteessa komission on suoritettava yleisarviointi, kuten se teki tässä tapauksessa. Sen vuoksi kyseisen osapuolen oletus siitä, että kuuluakseen saman tuotemääritelmän piiriin tuotelajin kaikkien ominaisuuksien on oltava samanlaisia, oli virheellinen.

---

4 EUVL C 240, 10.8.2012, s.6.

5 Asia C-595/11 Steinel (Kok. 2013), ei vielä julkaistu, 44 kohta.

6 Asia T- 170/94 Shanghai Bycicles (Kok. 1997) s. II-1383, 64 kohta.

(14) Jotkin käyttäjät väittivät, että nk. ”sarjan 200” ruostumattomat teräslangat olisi jätettävä tuotemääritelmän ulkopuolelle. Ne väittivät etenkin, että unionin tuotannonala ei juurikaan valmista tätä lajia. Väite on kuitenkin perusteeton. Ensinnäkin se, että unionin tuotannonala ei valmista tiettyä tuotelajia, ei ole riittävä syy jättää kyseinen tuotelaji tutkimuksen ulkopuolelle, mikäli valmistusprosessi on sellainen, että unionin tuotannonala voisi aloittaa kyseessä olevan tuotelajin valmistuksen. Toiseksi erittäin teknisten lankojen (ks. 12 kappale) osalta todettiin, että näillä tarkasteltavana olevan tuotteen tuotelajeilla on samat tai vastaavat fyysiset, kemialliset ja tekniset ominaisuudet kuin muilla samankaltaisen tuotteen tuotelajeilla, joita unionin tuotannonala valmistaa ja myy. Tämän vuoksi väitettä ei voida hyväksyä.

(15) Lisäksi väitettiin, että valssilanka olisi sisällytettävä tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään. Valssilanka on kuitenkin tarkasteltavana olevan tuotteen valmistuksessa käytettävä raaka-aine, jota voidaan käyttää myös muiden tuotteiden kuten kiinnikkeiden ja naulojen valmistukseen. Näin ollen, päinvastoin kuin tutkimuksen kohteena oleva tuote, se ei ole lopullinen terästuote. Valmistusprosessissa, jossa käytetään kylmävuomausta, valssilanka voidaan muiden tuotteiden kanssa jalostaa tarkasteltavana olevaksi tuotteeksi tai samankaltaiseksi tuotteeksi. Tämän perusteella valssilankaa ei voida sisällyttää tuotemääritelmään perusasetuksessa tarkoitetussa merkityksessä.

(16) Edellä esitetyn perusteella väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 21–24 kappaleessa esitetyt päätelmät tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen määritelmästä vahvistetaan.

3. TUET

3.1. Johdanto

(17) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 25 kappaleessa viitattiin seuraaviin järjestelmiin, joiden väitettiin liittyvän tasoitustoimenpiteiden alaisten tukien myöntämiseen:

a) tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS)

b) tullinpalautusjärjestelmä (Duty Drawback Scheme, DDS)

c) ennakkolupajärjestelmä (Advance Authorisation Scheme, AAS)

d) tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)

e) vientiluottojärjestelmä (Export Credit Scheme, ECS)

f) tärkeimmille markkinoille vientiä varten tarkoitettu järjestelmä (Focus Market Scheme, FMS)

g) erityistalousalueiden/vientiin suuntautuneiden yksikköjen järjestelmä (Special Economic Zones, SEZ/Export Oriented Units Scheme, EOU).

(18) Unionin tuotannonala väitti, että komissio oli jättänyt huomioimatta tiettyjä – erityisesti alueellisia – tukiohjelmia, minkä perusteella se uskoi, että Intian tuottajien saamien tukien määrää oli aliarvioitu. Väite on perusteeton. Komissio tutki kaikki valituksessa mainitut kansalliset ja paikalliset tukijärjestelmät. Komissio kuitenkin totesi, että tutkimusajanjaksolla otokseen kuuluneet vientiä harjoittavat tuottajat saivat tukia vain edellä 14 kappaleessa mainituista järjestelmistä.

(19) Unionin tuotannonala väitti lisäksi, että koska samaan aikaan toteutettavassa polkumyyntitutkimuksessa otokseen kuuluneiden intialaisten tuottajien toimittamat tiedot katsottiin epäluotettaviksi, minkä vuoksi sovellettiin polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009[7] 18 artiklaa, tässä tutkimuksessa olisi vastaavasti pitänyt soveltaa perusasetuksen 28 artiklaa. Perusasetuksen 28 artiklaa sovelletaan kuitenkin vain edellytysten täyttyessä, mikä ei otokseen kuuluneiden intialaisten tuottajien toimittamien tietojen kohdalla tapahtunut. Tämän vuoksi väitettä ei voida hyväksyä.

(20) Tutkimus osoitti, että DEPBS-, DDS- ja AAS-järjestelmät ovat osa yhtä tukimekanismia eli tullinpalautusjärjestelmää (Duty Drawback Scheme, DDS). Intiassa on käytetty tästä mekanismista pitkällä ajanjaksolla useita versioita, ja sen yksittäisiä alamekanismeja on muutettu usein. Tutkimus osoitti, että on aiheellista analysoida nämä alamekanismit yhdessä, koska viejien on yleensä valittava niiden välillä (ne ovat toisensa pois sulkevia), ja yhden mekanismin päätyttyä viejät siirtyvät toiseen.

(21) Koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 25–28 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

3.2. Tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS)

(22) Yksi otokseen kuulunut intialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että tuontitullien hyvitysjärjestelmää ei pitäisi katsoa tasoitustoimenpiteiden alaiseksi tueksi, sillä järjestelmän tarkoituksena on hyvittää tuonnista maksettuja tulleja. Lisäksi väitettiin, että tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotantopanoksia ei tuoteta kotimaassa, minkä vuoksi on kohtuullista olettaa, että kaikesta tuonnista on maksettu 5 prosentin tuontivero ja että Intian viranomaisten asettamalla raja-arvolla varmistetaan, että liiallisia korvauksia ei makseta. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 38 kappaleessa selvitetään, tätä järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna verojen ja maksujen palautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä, koska se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa, liitteessä II (palautusta koskeva määritelmä ja säännöt) ja liitteessä III (korvaavien tuotantopanosten palautusta koskeva määritelmä ja säännöt) vahvistettujen sääntöjen mukainen. DEPBS-järjestelmästä tukea saavaa viejää ei velvoiteta tosiasiallisesti käyttämään tullitta tuotuja tavaroita tuotantoprosessissaan, eikä hyvityksen määrää lasketa käytettyjen tuotantopanosten tosiasiallisen arvon perusteella. Viejä voi saada DEPBS-järjestelmän edut, vaikkei se toisi maahan lainkaan tuotantopanoksia. Edun saamiseen riittää pelkästään se, että kyseinen viejä vie tavaroita, eikä sen tarvitse osoittaa, että tuotantopanoksia on tuotu maahan. Intian viranomaiset eivät ole pystyneet toteuttamaan järjestelmää, jossa tuotujen tuotantopanosten tullivapautusta vastaava määrä ja kyseisten tuotantopanosten käyttö vientituotteissa olisivat yhteydessä toisiinsa. Järjestelmästä etua saavilla yrityksillä ei myöskään ollut käytössä mekanismia, jolla osoitettaisiin, etteivät ne saaneet liiallista tullinpalautusta. Kyseessä oleva yritys ei pystynyt myöskään osoittamaan, ettei se tässä tapauksessa saanut liiallisia korvauksia; se olisi voinut esimerkiksi saada korvauksia muista tuoduista tuotteista tai se olisi voinut saada korvauksia sellaisista tuoduista tuotantopanoksista, joita se ei käyttänyt tarkasteltavana olevan tuotteen

[7] EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.

valmistukseen. On myös syytä huomata, että väite tuotantopanosten kotimaisen tuotannon puuttumisesta on virheellinen, sillä ainakin yksi tutkituista yrityksistä tuotti niitä kotimaassa ja kaksi muuta tutkittua yritystä osti niitä kotimaiselta tuottajalta eikä kotimaiselta tuojalta. Tästä syystä väitteitä ei voida hyväksyä.

(23) Yksi osapuoli väitti, että DEPBS-lisenssin tosiasiallinen myyntihinta oli lisenssin arvoa alhaisempi, minkä vuoksi tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrä oli väliaikaisesti määritettyä alhaisempi. Järjestelmän mukainen etu laskettiin kuitenkin lisenssin yhteydessä myönnetyn hyvityksen määrän perusteella riippumatta siitä, käytettiinkö lisenssi tuontitullien hyvittämiseen vai myytiinkö lisenssiä lainkaan. Lisenssin myynti sen nimellisarvoa alhaisempaan hintaan on puhtaasti kaupallinen päätös, joka ei muuta järjestelmästä saadun edun määrää. Tästä syystä väitettä ei voida hyväksyä.

(24) Intian viranomaiset väittivät, että DEPBS-järjestelmä lakkautettiin tutkimusajanjaksolla, eikä se mahdollista tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa. Lisäksi ne väittivät, että koska tullinpalautus ei ole DEPB-järjestelmän korvaava ohjelma, DEPB-järjestelmä ei mahdollista tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa. DEPBS-järjestelmä todellakin lakkautettiin 30 päivänä syyskuuta 2011 eli tutkimusajanjaksolla. Tuet kuitenkin jatkuivat. DEPBS-järjestelmän sijasta viejien todettiin saavan tukea AAS- ja erityisesti DDS-järjestelmästä. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 42–44 kappaleessa kuvattiin, AAS- ja DDS-järjestelmiä mukautettiin, jotta voitiin siirtyä joustavasti DEPBS-järjestelmästä niiden piiriin. Lisäksi näistä kolmesta järjestelmästä annettava tuki, eli tullivapautuksena menetetty tulo, oli täsmälleen samanlaista. Yritykset voivat siis valita, mitä järjestelmää ne käyttävät tuontitullien hyvittämiseen. Näin ollen vaikka DEPBS-järjestelmä lakkautettiin tutkimusajanjakson puolivälissä, Intian viranomaisten tutkimusajanjaksolla myöntämä tuki mahdollistaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton, koska korvaavat tuet jatkuivat ja koska, kuten edellä 20 kappaleessa selitettiin, kaikki tullinpalautusjärjestelmät muodostavat yhden tukimekanismin, jossa on erilaisia usein vaihtuvia alamekanismeja. Tästä syystä väitettä ei voida hyväksyä.

(25) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Intian viranomaiset toistivat väitteensä DEPBS-järjestelmän lakkauttamisesta lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Koska ei kuitenkaan esitetty uusia väitteitä, joiden perusteella muutettaisiin päätelmiä DEPBS-järjestelmän tuen korvaamisesta mukautetulla DDS-järjestelmällä, tätä väitettä ei voida hyväksyä.

(26) Koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 29–47 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

(27) Lisäksi todettiin, että intialainen vientiä harjoittava tuottaja KEI käytti DEPBS-järjestelmää tutkimusajanjaksolla. Tuen määrä oli 0,5 prosenttia.

3.3. Tullinpalautusjärjestelmä (Duty Drawback Scheme, DDS)

(28) Intian viranomaiset väittivät, että DDS-järjestelmää ei pitäisi katsoa tasoitustoimenpiteiden alaiseksi tueksi, sillä järjestelmän tarkoituksena on hyvittää tuonnista maksettuja tulleja ja tuotantopanoksista maksettuja valmisteveroja. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 58–60 kappaleessa selvitetään, tätä järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna verojen ja maksujen palautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä, koska se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa, liitteessä II (palautusta koskeva määritelmä ja

säännöt) ja liitteessä III (korvaavien tuotantopanosten palautusta koskeva määritelmä ja säännöt) vahvistettujen sääntöjen mukainen. Käytössä ei etenkään ole mitään järjestelmää tai menettelyä, jonka avulla voitaisiin tarkistaa, mitä tuotantopanoksia käytetään vientituotteen tuotannossa tai onko tuontitulleja palautettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitetulla tavalla. Viejä voi saada DDS-järjestelmän edut, vaikkei se toisi maahan lainkaan tuotantopanoksia. Edun saamiseen riittää pelkästään se, että kyseinen viejä vie tavaroita, eikä sen tarvitse osoittaa, että tuotantopanoksia on tuotu maahan. Edellä esitetyt päätelmät vahvistettiin yrityksiin tehdyillä tarkastuskäynneillä ja asiaa koskevalla lainsäädännöllä eli viranomaisten yleiskirjeellä nro 24/2001, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 60 kappaleessa selitetään. Lisäksi Intian viranomaiset myönsivät toimittamiensa tietojen 32 kohdassa, että DDS-järjestelmä voi johtaa liialliseen tullinpalautukseen. Tästä syystä väitettä ei voida hyväksyä.

(29) Intian viranomaiset väittivät vielä, että vaikka tuotantopanosten kulutuksen tarkistusjärjestelmä ei ole täydellinen muun muassa tuensaajien suuresta lukumäärästä ja kaikkien tuensaajien valvonnan aiheuttamasta hallinnollisesta rasituksesta johtuen, tällainen otantaan perustuva tarkistusjärjestelmä olisi hyväksyttävä. Väitettä ei kuitenkaan voida hyväksyä, koska se ei ole perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan, liitteessä I olevan i alakohdan, liitteen II (palautusta koskeva määritelmä ja säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautusta koskeva määritelmä ja säännöt) mukainen.

(30) Koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 48–64 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

(31) Lisäksi todettiin, että intialainen vientiä harjoittava tuottaja KEI Industries käytti DDS-järjestelmää tutkimusajanjaksolla. Tuen määrä oli 0,29 prosenttia.

3.4. Ennakkolupajärjestelmä (Advance Authorisation Scheme, AAS)

(32) Yksi otokseen kuulunut intialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että AAS-järjestelmä pitäisi katsoa tullinpalautusjärjestelmäksi, sillä tuodut raaka-aineet käytetään vientitavaroiden tuotantoon. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 76 kappaleessa selitetään, tässä tapauksessa sovellettua alajärjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan i alakohdan, liitteen II (palautusta koskeva määritelmä ja säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautusta koskeva määritelmä ja säännöt) sääntöjen mukainen. Intian viranomaiset eivät soveltaneet tehokasta tarkistusjärjestelmää tai -menettelyä varmistaakseen, käytettiinkö tuotantopanoksia vientituotteen tuotannossa ja missä määrin niitä siinä käytettiin (perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 4 alakohta ja korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen osalta perusasetuksen liitteessä III olevan II kohdan 2 alakohta). Tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevat vakionormit (Standard Input Output Norms, SION) eivät myöskään olleet riittävän yksityiskohtaiset, eivätkä ne voi korvata tosiasiallisen kulutuksen tarkistusjärjestelmää. Kyseisten vakionormien avulla Intian viranomaiset eivät voi valvoa riittävän tarkasti, minkä verran tuotantopanoksia käytettiin vientituotteiden valmistamiseen. Intian viranomaiset eivät myöskään tehneet tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin perustuvaa lisätutkimusta, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 73 kappaleessa selitetään, vaikka sellainen olisi

tavallisesti tehtävä, kun käytössä ei ole tehokasta tarkistusjärjestelmää (perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 5 kohta ja liitteessä III olevan II kohdan 3 kohta). Kyseinen alajärjestelmä mahdollistaa siis tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton, ja näin ollen väite hylättiin.

(33) Koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 65–80 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

(34) Intialainen vientiä harjoittava tuottaja KEI Industries ei käyttänyt AAS-järjestelmää tutkimusajanjaksolla.

3.5. Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)

(35) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi intialainen vientiä harjoittava tuottaja esitti huomautuksia laskentavirheestä. Huomautus oli osittain oikeutettu, ja se otettiin huomioon tuen määrän laskemisessa. Koska kyseisen yrityksen tukimarginaali oli alle vähimmäistason jo ennen korjausta, mukautus ei muuta kyseisen yrityksen lopullisen tasoitustullin tasoa eikä se vaikuta yhteistyössä toimineille otoksen ulkopuolisille yrityksille lasketun keskimääräiseen tukimarginaaliin tai koko maata koskevaan tukimarginaaliin.

(36) Edellä esitettyä lukuun ottamatta väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 81–91 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

(37) Intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan KEI Industries’n ei todettu saaneen tukea EPCGS-järjestelmästä tarkasteltavana olevan tuotteen osalta tutkimusajanjaksolla.

3.6. Vientiluottojärjestelmä (Export Credit Scheme, ECS)

(38) Intian viranomaiset väittivät, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 92 kappaleessa viitattiin ECS-järjestelmän osalta väärään oikeusperustaan. Intian viranomaiset ilmoittivat, että Master Circular DBOD -yleiskirje nro DIR(Exp.) BC 01/04.02.02/2007–08 (MC 07–08) ja Master Circular DBOD -yleiskirje nro DIR(Exp.) BC 09/04.02.02/2008-09 (MC 08–09) ajantasaistettiin ja että ECS-järjestelmän oikeusperustan muodostivat tutkimusajanjaksolla Master Circular DBOD -yleiskirje nro DIR(Exp.) BC 06/04.02.002/2010–11 (MC 10–11) ja Master Circular DBOD -yleiskirje nro DIR.(Exp.) BC 04/04.02.002/2011–2012 (MC 11–12). Intian viranomaisten huomautukset ovat tältä osin asianmukaiset.

(39) Intian viranomaiset väittivät myös, että jos asianmukainen ajantasaistettu oikeusperusta olisi otettu huomioon, komission olisi pitänyt huomioida myös se tosiasia, että Intian keskuspankin (Reserve Bank of India, RBI) asettama liikepankkien vientiluottoihin soveltama korkojen enimmäistaso oli lakannut olemasta voimassa ennen tutkimusajanjaksoa rupiamääräisten vientiluottojen osalta. Sen vuoksi tätä järjestelmää ei enää voi katsoa tueksi rupiamääräisten luottojen osalta. Tutkimus osoitti, että kaksi otokseen kuulunutta yritystä sai käytännössä etua yksityisten pankkien myöntämistä vientiluotoista, joiden korot olivat Intian keskuspankin asettamia viitekorkoja alhaisemmat. Tutkimuksessa ei ole käynyt ilmi mitään kaupallista perustetta sille, miksi kyseiset yksityiset pankit myöntäisivät luottoa alennetulla ja selvästi tappiota tuottavalla korolla. Tällainen pankkien luotonanto vaikuttaisi merkitsevän sitä, että valtiolla on edelleen osuutta asiaan. Tutkimuksessa ei kuitenkaan tullut esiin WTO:n säännöissä vaadittavan tasoista näyttöä siitä, että kaupallisia pankkeja olisi säännöllisesti velvoitettu tai määrätty toimenpiteisiin. Tästä syystä komissio on päättänyt, että se ei katso tämän järjestelmän puitteissa alennetuista

koroista saatavaa etua tueksi, koska Intian viranomaisten antamista määräyksistä ja/tai taloudellisesta tuesta ei ole riittävästi näyttöä.

(40) Intian viranomaiset väittivät vielä, että Master Circular - DBOD -yleiskirjeen nro DIR(Exp.) BC. 06/04.02.002/2012–13 (MC 12–13) viimeisimmässä ajantasaistuksessa, joka tuli voimaan kaksi kuukautta tutkimusajanjakson päättymisen jälkeen, oli poistettu vientiluottojen korkotason enimmäistaso myös ulkomaanvaluuttamääräisten luottojen osalta. Vedoten tukien vastaisen perusasetuksen 15 artiklan 1 kohtaan Intian viranomaiset väittivät, että myöskään tässä tapauksessa tämä vientiluottojärjestelmän tekijä ei mahdollista tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa, koska valtio ei enää määrää pankkien toimista. Vaikka toimitetussa yleiskirjeessä MC 12–13 on määräys, jonka mukaan kaupalliset pankit voivat vapaasti määrätä ulkomaanvaluuttamääräisten vientiluottojen korkotason toukokuusta 2012 alkaen, kuten Intian viranomaiset väittävät, tällainen muutos Intian keskuspankin yksityisille pankeille antamissa ohjeissa tutkimusajanjaksolla ei sinänsä ole riittävä kyseisen järjestelmän jättämiseksi tutkimuksen ulkopuolelle, sillä valtion ohjaus voi jatkua epävirallisesti tavalla, mistä olisi tehtävä jatkotutkimus. Ottaen kuitenkin huomioon edellä esitetyn päätelmän rupiamääräisiä vientiluottoja koskevasta alajärjestelmästä komissio on tässä vaiheessa päättänyt olla ottamatta käyttöön ulkomaanvaluuttamääräisiä vientiluottoja koskevia tasoitustoimenpiteitä tämän alajärjestelmän osalta.

(41) Edellä esitetyn perusteella tullin määrää mukautetaan tarvittaessa.

3.7. Tärkeimmille markkinoille vientiä varten tarkoitettu järjestelmä (Focus Market Scheme, FMS)

(42) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Intian viranomaiset esittivät FMS-järjestelmää koskevia huomautuksia. Intian viranomaiset väittivät, että järjestelmä koskee maantieteellisesti maita, jotka eivät ole osa EU:ta, minkä vuoksi EU ei voi ottaa tasoitustoimenpiteitä käyttöön. Intian viranomaiset eivät kuitenkaan kyenneet kiistämään järjestelmän käytännön vaikutuksia eivätkä sitä, että FMS-järjestelmästä voi saada etua tarkasteltavana olevan tuotteen osalta, koska FMS-järjestelmän edut ovat vapaasti siirrettävissä ja niitä voidaan käyttää minkä tahansa tuotantopanoksen tai tavaroiden sekä tuotantohyödykkeiden tuontitullien maksamiseen. Väite on näin ollen hylättävä, koska tutkimus osoitti, että kyseisestä järjestelmästä voi koitua ja koituu etua tarkasteltavana olevan tuotteen viennissä EU:hun.

(43) Koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 101–111 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

(44) Intialainen vientiä harjoittava tuottaja KEI Industries ei käyttänyt FMS-järjestelmää tutkimusajanjaksolla.

3.8. Vientiin suuntautuneiden yksikköjen järjestelmä (Export Oriented Units Scheme, EOUS)

(45) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen ainoa tutkittu vientiä harjoittava tuottaja, joka sai tukea EOUS-järjestelmästä, esitti huomautuksia. Yritys väitti, että komission olisi käytettävä erilaista menetelmää EOUS-järjestelmästä saatavan tuen laskemiseen. Se väitti, että tiettyjä EOUS-järjestelmän mukaisia etuja olisi pidettävä perusasetuksen liitteissä II ja III tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä, minkä vuoksi ne eivät mahdollista tasoitustullin käyttöönottoa.

(46) Todettiin kuitenkin, että käytetystä laskentamenetelmästä riippumatta tästä järjestelmästä saatavan tuen määrä ei ylitä 0,95 prosenttia, mikä tarkoittaa sitä, että

yrityksen yleinen tukimarginaali jäisi alle vähimmäistason. Sen vuoksi ei katsottu tarpeelliseksi tutkia tätä väitettä tarkemmin tämän tutkimuksen yhteydessä.

(47) Koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 112 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

(48) Todettiin että, intialainen vientiä harjoittava tuottaja KEI Industries ei käyttänyt EOUS-järjestelmää tutkimusajanjaksolla.

3.9. Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä

(49) Sen jälkeen kun ESC-järjestelmästä saatavaa etua päätettiin olla pitämättä tukena, kuten 38–41 kappaleessa kuvataan, ja EPCGS-järjestelmästä saatavaa tukea korjattiin yhden yrityksen osalta, kuten 35 kappaleessa kuvataan, tulleja on mukautettu tarvittaessa. Perusasetuksen säännösten mukaisten lopullisten tasoitustullien käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä arvon perusteella ilmaistuna on tämän jälkeen 0,79–3,72 prosenttia.

Järjestelmä	**Yritys**	**Raajratna**	**Venus-ryhmä**	**Viraj**	**KEI**
DEPBS (*)		0,58 %	0,93 %, 1,04 %, 1,32 %, 2,04 %	-	0,50 %
DDS (*)		0,61 %	1,14 %, 1,77 %, 1,68 %, 1,91 %	-	0,29 %
AAS (*)		2,43 %	0,15 %, 0 %, 0 %, 0 %	-	-
EPCGS (*)		0,09 %	0,02 %, 0 %, 0 %, 0 %	0,03 %	-
ECS (*)		-	-	-	-
FMS (*)		-	0,13 %, 0,71 %, 0,07 %, 0 %	-	-
EOU(*)		-	-	0,95 %	-
YHTEENSÄ		**3,72 %**	**3,03 % (**)**	**0,98 %(***)**	**0,79 %(***)**

(*) Tähdellä merkityt tuet ovat vientitukia.

(**) Tukimarginaali yhteensä ryhmän konsolidoidun laskelman perusteella.

(***) Vähimmäistaso.

(50) Yhteistyössä toimineiden otoksen ulkopuolisten yritysten uudelleen laskettu tukimarginaali on 3,41 prosenttia.

(51) Uudelleen laskettu koko maata koskeva tukimarginaali on 3,72 prosenttia.

4. Unionin TUOTANNONALA

4.1. Unionin tuotannonala

(52) Jotkin käyttäjät kyseenalaistivat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 116 kappaleessa esitetyn unionin tuottajien määrän. Niiden mukaan tuottajien määrä

oli arvioitu virheellisesti ja todellisuudessa unionin markkinoilla on vähemmän tuottajia.

(53) Komissio huomauttaa, että edellä esitettyä väitettä ei ollut perusteltu, ja vahvistaa tarkistuksen jälkeen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 116 kappaleessa esitetyn tiedon eli että tarkasteltavana olevaa tuotetta valmisti unionissa tutkimusajanjaksolla 27 unionin tuottajaa. Määrä on vahvistettu valituksen perusteella, määrittämistä koskevassa vaiheessa ja tutkimuksen aikana. Komissio otti yhteyttä kaikkiin tiedossa oleviin unionin tuottajiin, ja niiltä saatuja tietoja käytettiin tässä tutkimuksessa.

4.2. Unionin tuotanto ja unionin tuottajia koskeva otos

(54) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 117–119 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

5. VAHINKO

5.1. Unionin kulutus

(55) Jotkin käyttäjät väittivät, että vahinkoanalyyseissä ei olisi pitänyt huomioida vuotta 2009 koskevia tietoja, koska kyseisen vuoden rahoituskriisillä oli vääristäviä vaikutuksia erityisesti unionin kulutukseen. Vaikka vuosi 2009 jätettäisiinkin analyysin ulkopuolelle, kulutussuuntaus on nousussa (+5 %), mikä osoittaa markkinatilanteen olevan paranemassa. Rahoituskriisin kielteiset vaikutukset otetaan huomioon väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 120 kappaleessa, jossa kuitenkin tultiin siihen tulokseen, että markkinatilanne oli parantunut. Koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 120 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

5.2. Tuonti asianomaisesta maasta unioniin

(56) KEI Industriesille vahvistettu tukimarginaali on alle perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun vähimmäistason (ks. 49 kappale). Sen vuoksi katsotaan, että kyseinen vientiä harjoittava tuottaja ei ole saanut etua tukijärjestelmistä tutkimusajanjaksolla perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä. Sen vuoksi sen tuontimääriä ei laskettu Intiasta tulevan tuetun tuonnin määriin. Yksi vientiä harjoittava tuottaja eli Venus-ryhmä katsoi, että tietyt tuontitapahtumat oli virheellisesti laskettu kahteen kertaan. Komissio oli samaa mieltä kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan kanssa, mistä syystä kyseiset tapahtumat vähennettiin Intiasta tulevan tuetun tuonnin kokonaismäärästä. Näin ollen tuetun tuonnin määrää, markkinaosuutta ja keskimääräistä hintaa tarkistettiin.

(57) Tuetun tuonnin määrä ja markkinaosuus

	2009	2010	2011	Tutkimusajanjakso
Määrä (tonnia)	11 620	20 038	25 326	24 415
Indeksi (2009 = 100)	100	172	218	210

Markkinaosuus	8,8 %	10,7 %	12,9 %	12,4 %
Indeksi (2009 = 100)	100	121	146	140

Lähde: Eurostat ja kyselyvastaukset

(58) KEI Industries vei tarkasteltavana olevaa tuotetta tutkimusajanjaksolla vain vähäisiä määriä, ja myös edellä mainitun Venus-ryhmän vientitapahtumat olivat määrältään vähäisiä, mistä syystä kyseisen tuonnin vähentäminen Intiasta tulevan tuetun tuonnin kokonaismäärästä ei aiheuta muutoksia väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 123 ja 124 kappaleessa kuvattuihin kehityssuuntauksiin. Näin ollen kyseisissä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan kappaleissa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

(59) Tuetun tuonnin keskimääräinen hinta:

	2009	2010	2011	Tutkimusajanjakso
Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	2 419	2 856	3 311	3 259
Indeksi (2009 = 100)	100	118	137	135

Lähde: Eurostat ja kyselyvastaukset

(60) Kuten edellä selitetään, KEI Industries vei tutkimusajanjaksolla vain vähäisiä määriä, ja myös tiettyjen Venus-ryhmän tapahtumien poistaminen aiheutti vain vähäisiä muutoksia määrässä. KEI Industriesin tuontimäärien ja edellä mainittujen Venus-ryhmän tapahtumien poistaminen Intiasta tulevan tuetun tuonnin kokonaismäärästä ei sen vuoksi aiheuta merkittäviä muutoksia Intiasta tulevan tuetun tuonnin keskimääräisiin hintoihin tai hinnan alittavuutta koskeviin laskelmiin. Uudelleen laskettu hinnan alittavuuden marginaali on 11,7 prosenttia. Muilta osin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 128–130 kappaleessa esitetyistä huomioista tehdyt päätelmät vahvistetaan.

(61) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Intian viranomaiset väittivät, että ottaakseen huomioon KEI Industriesin saaman tuen vähimmäistasoa koskevat päätelmät ja tiettyjen Venus-ryhmän virheellisesti kahteen kertaan laskettujen tapahtumien poistamisen komissio oli soveltanut tuetun tuonnin suhteellista (pro rata) vähennystä ainoastaan yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien tuontimääriin. Väite perustuu väärinymmärrykseen. Komissio on soveltanut pro rata -vähennystä koko tuontimäärään, myös yhteistyöstä kieltäytyneisiin tuojiin. Tämän vuoksi väite oli hylättävä.

5.3. Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne

(62) Jotkin osapuolet väittivät, että unionin tuotannonalan saavuttamaa tulosta olisi pidettävä kohtuullisen myönteisenä, kun otetaan huomioon maailmanlaajuinen talouskriisi ja se, että yhtä vahinkoindikaattoria eli markkinaosuutta lukuun ottamatta mikään muu indikaattori ei osoittanut vahingon syntymiseen.

(63) Yksi osapuoli väitti, että unionin tuotannonalan keskimääräinen myyntihinta nousi noin 34 prosenttia eli huomattavasti enemmän kuin tuotantokustannukset, jotka nousivat 13 prosenttia samalla ajanjaksolla. Tältä osin on syytä huomata, että tarkastelujakson alussa eli vuonna 2009 unionin tuotannonalan myyntihinta oli alhaisempi kuin tuotantokustannukset, ja se pystyi myymään tuotantokustannuksia korkeampaan hintaan vasta vuodesta 2011 alkaen.

(64) Tutkimus osoitti, että vaikka joidenkin vahinkoindikaattorien kehityssuuntaus oli myönteinen (tuotantomäärä ja kapasiteetin käyttöaste) tai pysyi vakaana (työllisyys), useiden muiden unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta koskevien indikaattorien (kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto) kehityssuuntaus ei ollut tyydyttävä tarkastelujaksolla. Investointeja koskeva indikaattori parani vuonna 2010 mutta laski alle vuoden 2009 tason vuonna 2011 ja tutkimusajanjaksolla. Vaikka pitää paikkansa, että investointien tuotto parani vuosien 2009–2011 välillä 6,7 prosenttiin, se laski jälleen 0,8 prosenttiin tutkimusajanjaksolla. Samoin kannattavuutta ja kassavirtaa koskevat indikaattorit paranivat vuoteen 2011 saakka mutta alkoivat heikentyä uudelleen tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi voidaan todeta, että unionin tuotannonalan tilanne alkoi parantua vuoden 2009 jälkeen mutta Intiasta tuleva tuettu tuonti hidasti sen elpymistä.

(65) Erään osapuolen pyynnöstä vahvistetaan, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 153 kappaleessa esitetyt varastot koskivat otokseen kuuluneiden unionissa toimivien yritysten varastoja.

(66) Unionin tuotannonala väitti, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa asetettu 5 prosentin tavoitevoittomarginaali on liian alhainen. Osapuoli ei perustellut väitettä riittävästi. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 148 kappaleessa selitetään kyseisen voittomarginaalin valintaa koskevat perustelut, eikä tutkimuksessa tullut esiin mitään syytä muuttaa sitä. Sen vuoksi myös lopullisten päätelmien tekemisessä käytettiin 5 prosentin tavoitemarginaalia.

(67) Yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että unionin tuotannonalan vaikeudet johtuvat suurelta osin rakenteellisista ongelmista. Sen vuoksi 5 prosentin tavoitemarginaali on epärealistinen.

(68) On syytä muistaa, että oikeuskäytännön[8] mukaan toimielinten on vahvistettava voittomarginaali, jonka unionin tuotannonala voisi kohtuudella saavuttaa tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli silloin kun tuettua tuontia ei esiinny. Tässä tapauksessa tällaisen analyysin tekeminen unionin tuotannonalasta tarkasteltavana olevan tuotteen osalta on osoittautunut mahdottomaksi seuraavista syistä. Tarkasteltavana olevan tuotteen voittomarginaalin laskemiseksi on olemassa riittävästi tietoa vasta vuodesta 2007 lähtien. Vuonna 2007 voittomarginaali oli 3,7 prosenttia, ja vuodesta 2008 alkaen voittomarginaali oli talous- ja rahoituskriisin seurauksena negatiivinen. Tutkimuksessa vahvistettiin valituksessa esitetty väite, jonka mukaan

[8] Asia T-210/95 European Fertilizer Manufacturer's Association (EFMA) v. Euroopan unionin neuvosto. Kok. 1999, sivu II-3291, kohta 60.

tuettua tuontia alkoi ilmaantua unionin markkinoille vuodesta 2007 alkaen, jolloin tuonnin määrä kasvoi vuonna 2006 toteutuneesta 17 727 tonnista 24 811,3 tonniin. Sen vuoksi toimielimet ovat vahvistaneet tavoitevoittomarginaalin sellaisilla muilla terästeollisuuden sektoreilla saavutetun tosiasiallisen voiton perusteella, joille ei ole aiheutunut vahinkoa polkumyynnistä tai tuetusta tuonnista[9].

5.4. Vahinkoa koskevat päätelmät

(69) Tästä syystä komissio katsoo, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa tutkimusajanjaksolla.

6. Syy-yhteys

6.1. Tuetun tuonnin vaikutukset

(70) Yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa ei otettu huomioon sitä, että unionin tuotannonala pystyi hyötymään kasvavasta kulutuksesta vuodesta 2009 alkaen, ja että komissio ei voi olettaa, että unionin tuotannonala voi säilyttää markkinaosuutensa hamaan tulevaisuuteen.

(71) Näihin väitteisiin on syytä huomauttaa, että tutkimuksessa kävi ilmi, että Intiasta tulevan tuetun tuonnin markkinaosuus kasvoi huomattavasti nopeammin kuin unionin markkinoiden kulutus. Intiasta tulevan tuetun tuonnin määrä kasvoi 110 prosenttia samana ajanjaksona kuin kulutus kasvoi 50 prosenttia. Lisäksi tutkimus osoitti, että samalla ajanjaksolla Intiasta tulevan tuonnin keskimääräinen hinta oli jatkuvasti alhaisempi kuin unionin tuotannonalan keskimääräinen hinta ja että tuonnin hinta alitti unionin tuotannonalan keskimääräisen hinnan 11,7 prosentilla tutkimusajanjaksolla. Tästä syystä, vaikka unionin tuotannonala hyötyi kulutuksen kasvusta tiettyyn määrään asti ja se pystyi lisäämään myyntiään 40 prosentilla, se ei voinut säilyttää markkinaosuuttaan siinä määrin kuin olisi voinut olettaa markkinaolosuhteiden parantumisen ja unionin tuotannonalan vapaan tuotantokapasiteetin ansiosta.

6.2. Muiden tekijöiden vaikutus

6.2.1. Ei-tuettu tuonti

(72) Jotkin osapuolet väittivät, että ei-tuetun tuonnin vaikutusta on arvioitava uudelleen, koska KEI Industriesin tukimarginaalin vahvistettiin olevan alle vähimmäistason ja koska virheellisesti kahteen kertaan lasketut tietyt Venus-ryhmän tapahtumat poistettiin analyysistä. Ne väittivät lisäksi, että ei-tuetun tuonnin hinnat olivat alhaisemmat kuin tuetun tuonnin hinnat.

(73) Jäljempänä olevassa taulukossa esitetään ei-tuetun tuonnin vientimäärän ja hintojen kehitys tarkastelujaksolla. Tämän tuonnin osuus oli noin kolmannes intialaisesta

[9] Neuvoston asetus (EY) N:o 383/2009, annettu 5 päivänä toukokuuta 2009, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien seostamattomasta teräksestä valmistettujen esi- ja jälkijännitettyjen lankojen ja säikeislankojen (esi- ja jälkijännitetyt langat ja säikeislangat) tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta, EUVL L 118, 13.5.2009, s. 1; komission asetus (EU) N:o 1071/2012, annettu 14 päivänä marraskuuta 2012, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta ja Thaimaasta peräisin olevien muokattavaksi soveltuvasta valuraudasta valmistettujen, putkien kierteitettyjen valettujen liitos- ja muiden osien tuonnissa, EUVL L 318, 15.11.2012, s. 10; komission asetus (EU) N:o 845/2012, annettu 18 päivänä syyskuuta 2012, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien orgaanisella aineella pinnoitettujen terästuotteiden tuonnissa, EUVL L 252, 19.9.2012, s. 33.

viennistä tutkimusajanjaksolla, ja se noudatteli samaa kehityssuuntausta kuin tuettu tuonti.

	2009	2010	2011	Tutkimusajanjakso
Määrä (tonnia)	5 227	9 015	11 394	10 938
Määrä (indeksi)	100	172	218	210
Keskimääräinen hinta	2 268	2 678	3 105	3 056
Keskimääräinen hinta (indeksi)	100	118	137	135
Lähde : kyselyvastaukset ja Eurostat				

(74) On totta, että ei-tuetun tuonnin hinnat ovat alhaisemmat kuin tuetun tuonnin hinnat. Ei-tuetun tuonnin määrä on kuitenkin vain kolmannes tuetun tuonnin määrästä. Tästä syystä ei-tuetun tuonnin aiheuttama vahinko ei poista syy-yhteyttä Intiasta tulevan tuetun tuonnin ja unionin tuotannonalalle tutkimusajanjaksolla aiheutuneen vahingon väliltä.

6.2.2. Kolmansista maista tuleva tuonti

(75) Yksi intialainen vientiä harjoittava tuottaja ja Intian viranomaiset toistivat väitteensä, että Kiinan kansantasavalta olisi pitänyt sisällyttää tutkimukseen ja että Kiinan kansantasavallasta tulevan tuonnin vaikutusta unionin markkinoihin ja unionin tuotannonalaan aliarvioitiin.

(76) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen 170 kappaleessa todetaan, ei tutkimuksen käynnistysvaiheessa eikä myöskään loppuvaiheessa ollut näyttöä tuista, joiden perusteella olisi ollut asianmukaista käynnistää tukien vastainen tutkimus Kiinan kansantasavallasta tulevan tuonnin osalta. Sen vuoksi väite, jonka mukaan Kiinan kansantasavalta olisi pitänyt sisällyttää tutkimukseen, ei ole perusteltu, ja se on hylättävä.

(77) Kiinan kansantasavallasta tulevan tuonnin kehityssuuntaus oli kuitenkin tarkastelujaksolla nouseva, ja sen markkinaosuus nousi 8,3 prosenttiin tutkimusajanjaksolla, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 168 kappaleessa todetaan. Lisäksi Kiinan kansantasavallasta tulevan tuonnin hinnat olivat unionin markkinoilla alhaisemmat kuin unionin tuotannonalan hinnat ja intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien hinnat. Sen vuoksi tutkittiin uudelleen, oliko Kiinan kansantasavallasta tuleva tuonti myötävaikuttanut unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon ja poistiko se syy-yhteyden vahingon ja Intiasta tulevan tuonnin väliltä.

(78) Käynnistysvaiheessa saatavilla olleiden tietojen mukaan Kiinasta tulevan tuonnin tuotevalikoima oli erilainen ja markkinoilla olevien kiinalaisten tuotteiden tuotesegmentit olivat erilaiset kuin unionin tuotannonalan myymien tuotteiden tai Intiasta peräisin olevien, unionin markkinoilla myytyjen tuotteiden.

(79) Väliaikaisista toimenpiteistä ilmoittamisen jälkeen komissiolle esitettiin useita väitteitä, joiden mukaan kiinalainen halpatuonti tutkimusajanjaksolla mahdollisesti poistaisi syy-yhteyden Intiasta tulevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon väliltä.

(80) Tutkimuksen kohteena olevia kahta CN-koodia koskevien tuontitilastojen perusteella tehtiin analyysi, joka osoitti, että 29 prosenttia Kiinan kansantasavallasta tulevasta tuonnista tapahtui markkinoiden alatasolla (CN-koodi 7223 00 99). Tämä selittää osaksi sen, miksi kyseisen tuonnin hinnat olivat keskimäärin alhaisempia kuin unionin tuotannonalan tai intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien hinnat. CN-koodia 7223 00 99 koskevat tilastot osoittavat myös, että kiinalaisten tuottajien asiakkaat olivat pääasiassa Yhdistyneessä kuningaskunnassa, jossa unionin tuotannonalalla ei juurikaan ole tuotantoa.

Määrä (tonnia)	2009	2010	2011	Tutkimusajanjakso
7223 00 19	2 974	3 286	3 436	2 995
7223 00 99	765	1 458	1 472	1 320

Lähde: Eurostat

(81) CN-koodin 7223 00 19 osalta PCN-koodin perusteella tehty analyysi osoitti, että sekä unionin tuotannonala että intialaiset tuottajat kilpailivat lähinnä markkinoiden ylätasolla, jossa hinnat saattavat olla jopa neljä kertaa suuremmat kuin saman CN-koodin alatasolla[10]. Lisäksi tutkimus osoitti, että yleensä hintojen vaihtelu liittyy tuotelajiin ja nikkelipitoisuuteen. Tutkimus osoitti myös, että kiinalaiset viejät myyvät unionin markkinoilla enimmäkseen kyseiseen CN-koodiin luokiteltavia huonompilaatuisia tuotelajeja. Sen vuoksi tuotevalikoima on merkittävä tekijä arvioitaessa Kiinasta tulevaa tuontia.

(82) Kiinan kansantasavallasta tulevan tuonnin hintatasosta on syytä huomauttaa, että vuodesta 2009 tutkimusajanjaksolle kiinalaisen tuonnin keskimääräinen hinta pysyi korkeampana kuin intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien tuetun tuonnin hinta, kuten voidaan todeta seuraavasta taulukosta, jossa esitetään CN-koodiin 7223 00 19 luokitellun intialaisen tuetun tuonnin keskimääräinen hinta.

Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	2009	2010	2011	Tutkimusajanjakso	Tutkimusajanjakso + 1
7332 00 19	2 974	3 286	3 436	2 995	3 093

[10] On kuitenkin syytä huomata, että sekä unionin tuotannonala että intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat toimivat myös markkinoiden alatasolla, joskin vähäisemmässä määrin.

Lähde: Eurostat

(83) Kiinalaisen tuonnin keskimääräinen hinta laski ensimmäisen kerran alle intialaisen tuetun tuonnin hinnan tutkimusajanjaksolla. Tämän seikan katsottiin kuitenkin olevan luonteeltaan väliaikainen, sillä Kiinan hintataso nousi tutkimusajanjakson jälkeisenä vuonna ja oli jälleen korkeampi kuin Intian hintataso.

(84) Lisäksi Intiasta ja Kiinan kansantasavallasta tulevan tuonnin määrien vertailu osoitti, että minä tahansa ajankohtana tarkastelujaksolla ja etenkin tutkimusajanjaksolla Kiinan kansantasavallasta tuleva tuonti oli paljon vähäisempää kuin Intiasta tuleva tuonti. Kiinan kansantasavallasta tulevan tuonnin määrä oli vähemmän kuin puolet Intiasta tulevasta kokonaistuonnista.

(85) Edellä esitetyn perusteella todetaan, että tutkimusajanjaksolla merkittävä osuus kiinalaisesta tuonnista käsitti erilaisia tuotteita kuin unionin tuotannonalan tuotevalikoima ja niiden suora kilpailu unionin tuotannonalan valmistamien ja myymien tuotteiden kanssa oli vähäistä.

(86) Sen vuoksi Kiinan kansantasavallasta tuleva tuonti ei voinut vaikuttaa unionin tuotannonalan tilanteeseen siinä määrin, että se poistaisi syy-yhteyden Intiasta tulevan tuetun tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon väliltä. Näin ollen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 168 kappaleen päätelmät vahvistetaan.

6.2.3. Kilpailu muiden unionin tuottajien taholta

(87) Yksi osapuoli väitti, että unionin tuottajien huono taloudellinen tulos voisi johtua sellaisten muiden unionin tuottajien aiheuttamasta kilpailusta, jotka eivät olleet osallisia valituksessa tai jotka eivät ilmaisseet tukeaan tutkimuksen alkuvaiheessa.

(88) Muiden unionin tuottajien markkinaosuus kehittyi seuraavasti:

	2009	2010	2011	Tutkimusajanjakso
Määrä (tonnia)	34 926	55 740	55 124	55 124
Indeksi (2009 = 100)	100	160	158	158
Muiden unionin tuottajien markkinaosuus	26,6 %	29,8 %	28,1 %	27,9 %

Lähde: Valitus

(89) Niiden unionin tuottajien, jotka eivät osallistuneet valitukseen ja jotka eivät erityisesti tukeneet tutkimusta, osuus koko unionin myynnistä oli 44 prosenttia, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 139 kappaleessa todetaan. Niiden myyntimäärä kasvoi tarkastelujaksolla 58 prosenttia vuoden 2009 arvioiduista 34 926 tonnista 55 124 tonniin. Tämä kasvu on kuitenkin varsin vaatimaton verrattuna Intiasta tulevan tuonnin kasvuun (+110 prosenttia) samalla ajanjaksolla. Lisäksi kyseisten unionin tuottajien markkinaosuus pysyi suhteellisen vakaana tarkastelujaksolla, eikä saatu mitään näyttöä siitä, että niiden hinnat olisivat olleet alhaisemmat kuin otokseen

kuuluneiden unionin tuottajien hinnat. Sen vuoksi todetaan, että niiden myynti unionin markkinoilla ei myötävaikuttanut unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

6.3. Syy-yhteyttä koskevat päätelmät

(90) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 176–179 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

7. UNIONIN ETU

7.1. Yleisiä näkökohtia

(91) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 180 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

7.2. Unionin tuotannonalan etu

(92) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 181–188 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

7.3. Käyttäjien etu

(93) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen seitsemän käyttäjää ja yksi käyttäjien järjestö ottivat komissioon yhteyttä ja ilmaisivat kiinnostuksensa tehdä tutkimuksessa yhteistyötä. Pyynnön seurauksena niille lähetettiin kyselylomakkeet huhtikuussa 2013. Vain kaksi käyttäjä kuitenkin palautti asianmukaisesti täytetyn kyselylomakkeen; kaiken kaikkiaan yhteistyössä toimineiden käyttäjien osuus oli 12 prosenttia Intiasta tulevasta tuonnista tutkimusajanjaksolla ja 2,5 prosenttia koko unionin kulutuksesta. Toimenpiteiden taloudellista vaikutusta käyttäjiin arvioitiin uudelleen kyselyvastauksista saadun uuden tiedon perusteella, ja kahden käyttäjän toimipaikkaan tehtiin tarkastuskäynti toimitettujen tietojen tarkistamiseksi.

(94) Käyttäjät väittivät, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 191 kappaleessa esitetty 9 prosentin kannattavuustaso on liian korkea eikä koske käyttäjien tuotannonalaa. Uusien kyselyvastausten saamisen jälkeen kaikkien yhteistyössä toimineiden käyttäjien kannattavuus laskettiin uudelleen ja vahvistettiin 2 prosentiksi liikevaihdosta.

(95) Lisäksi todettiin, että yhteistyössä toimineiden käyttäjien tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevista hankinnoista keskimäärin 44 prosenttia oli peräisin Intiasta ja että Intia oli kahden yhteistyössä toimineen käyttäjän yksinomainen toimituslähde. Yhteistyössä toimineiden käyttäjien koko liikevaihdosta keskimäärin 14 prosenttia muodostui tutkimusajanjaksolla tarkasteltavana olevaa tuotetta sisältävien tuotteiden liikevaihdosta.

(96) Jos olettamukseksi otetaan kaikkein epäedullisin tilanne unionin markkinoiden kannalta eli se, että hinnankorotusta ei voida lainkaan siirtää jakeluketjun maksettavaksi ja että käyttäjät ostavat edelleen Intiasta aiempia vastaavia määriä, tullin vaikutus käyttäjien kannattavuuteen tarkasteltavana olevaa tuotetta sisältävien tuotteiden osalta tarkoittaisi noin 0,25–1,75 prosenttiyksikön laskua.

(97) Komissio huomioi, että vaikutus on merkittävämpi yksittäisissä tapauksissa niille käyttäjille, joiden tuonti tapahtuu kokonaan Intiasta. Tällaisia käyttäjiä on kuitenkin varsin vähän (kaksi yhteistyössä toiminutta käyttäjää). Niillä on myös mahdollisuus pyytää tulleista hyvitystä perusasetuksen 21 artiklan nojalla, mikäli kaikki tällaista hyvitystä koskevat edellytykset täyttyvät ja edellyttäen, että intialainen vientiä harjoittava tuottaja toimii yhteistyössä.

(98) Jotkin käyttäjät toistivat huolensa siitä, että toimenpiteet vaikuttaisivat tietyntyyppisiin lankoihin, joita ei valmisteta Euroopassa eli nk. sarjaan 200, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 194 kappaleessa todetaan. Käyttäjien mukaan tuotannon puuttuminen unionista johtuu vähäisestä kysynnästä ja tuotantoprosessin erityispiirteistä.

(99) Tutkimus osoitti kuitenkin, että unionin tuotannonala valmistaa tämäntyyppisiä ruostumattomia teräslankoja ja että niiden osuus unionin markkinoista on vähäinen. Käyttäjät voivat myös hankkia tuotetta muista lähteistä sellaisista maista, joiden tuontiin ei sovelleta polkumyynnin tai tuen vastaisia toimenpiteitä. Lisäksi kahdelle intialaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle vahvistettiin 0 prosentin tasoitustulli, joten niiden tarjontaan toimenpiteiden käyttöönotolla ei ole merkittäviä vaikutuksia. Myös muita ruostumattomien teräslankojen lajeja voidaan käyttää samaan tarkoitukseen. Näin ollen toimenpiteiden käyttöönotolla ei voi olla merkittäviä vaikutuksia unionin markkinoihin ja unionin käyttäjiin. Sen vuoksi väite hylätään.

(100) Jotkin käyttäjät huomauttivat, että unionin tuottajien samankaltaisen tuotteen toimitusaika on pidempi kuin intialaisten toimittajien tarkasteltavana olevan tuotteen toimitusaika. Elinkeinonharjoittajien ja kauppiaiden mahdollisuus varastoida tuotteita ja pitää niitä helposti saatavilla ei kuitenkaan heikennä tuetun tuonnin kielteisistä vaikutuksista saatua tosiasiallista näyttöä. Näin ollen väite hylätään.

(101) Vaikka Intiasta tulevaa tuontia koskevat toimenpiteet vaikuttavat joihinkin käyttäjiin kielteisemmin kuin toisiin, edellä esitetty huomioon ottaen katsotaan, että unionin markkinoiden tasapaino hyötyy toimenpiteiden käyttöönotosta. Erityisesti katsotaan, että tasapuolisten kilpailuedellytysten palauttaminen unionin markkinoille mahdollistaa sen, että unionin tuotannonala voi sovittaa hinnat tuotantokustannuksiin, säilyttää tuotannon ja työvoiman, saada takaisin menetettyä markkinaosuutta ja hyötyä nykyistä suuremmista mittakaavaeduista. Näin tuotannonalan pitäisi pystyä saavuttamaan kohtuullinen voittomarginaali, jonka avulla se voi toimia tehokkaasti keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Samalla tuotannonala voi parantaa yleistä taloudellista tilannettaan. Lisäksi tutkimus osoitti, että toimenpiteillä on jonkin verran vaikutusta käyttäjiin ja etuyhteydettömiin tuojiin. Sen vuoksi katsotaan, että toimenpiteistä saatava hyöty unionin markkinoilla on suurempi kuin sen vaikutukset tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjiin.

7.4. Etuyhteydettömien tuojien etu

(102) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 197–199 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

7.5. Unionin etua koskevat päätelmät

(103) Edellä esitetyn perusteella väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 200 ja 201 kappaleessa esitetty arviointi vahvistetaan.

8. Lopulliset tasoitustoimenpiteet

8.1. Vahingon korjaava taso

(104) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 203–206 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

8.2. Vahingon korjaavaa tasoa koskeva päätelmä

(105) KEI Industriesille ei laskettu yksilöllistä vahinkomarginaalia, koska yrityksen lopullinen tukimarginaali oli vähimmäistasoa, kuten edellä 49 kappaleessa todettiin.

(106) Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa käytetty menetelmä vahvistetaan.

8.3. Lopulliset toimenpiteet

(107) Edellä esitetyn ja perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan perusteella olisi otettava käyttöön lopullinen tasoitustulli tasolla, joka on riittävä korjaamaan tuetusta tuonnista aiheutuvan vahingon ylittämättä kuitenkaan todettua tukimarginaalia.

(108) Sen vuoksi tasoitustullit vahvistettiin vertailemalla vahinkomarginaaleja ja tukimarginaaleja. Ehdotetut tasoitustullit ovat seuraavat:

Yritys	**Tukimarginaali**	**Vahinkomarginaali**	**Tasoitustulli**
Raajratna Metal Industries	3,7 %	17,2 %	3,7 %
Venus-ryhmä	3,0 %	23,4 %	3,0 %
Viraj Profiles Vpl. Ltd.	0,9 %	Ei sovellet a	0,0 %
KEI Industries Limited	0,7 %	Ei sovellet a	0,0 %
Yhteistyössä toimineet otoksen ulkopuoliset yritykset	3,4 %	19,3 %	3,4 %
Kaikki muut yritykset	3,7 %	23,4 %	3,7 %

(109) Tässä asetuksessa vahvistetut yrityskohtaiset tasoitustullit on määritetty tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tilannetta tutkimuksen aikana. Näitä tulleja voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevaa, ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia) yksinomaan Intiasta peräisin olevien tarkoin määrättyjen oikeushenkilöiden tuottamien tuotteiden tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan niihin on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

(110) Kaikki yksilöllisten yrityskohtaisten tasoitustullien soveltamista koskevat pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta) on toimitettava viipymättä komissiolle[11], ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta merkitykselliset tiedot, erityisesti tiedot, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin tuotanto- tai myyntiyksiköiden muutoksiin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkina- ja vientimyynnin muutoksia. Lopullisten tasoitustullien käyttöönotosta annettua asetusta muutetaan tarvittaessa saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelo ajan tasalle.

8.4. Väliaikaisten tullien lopullinen kantaminen

[11] European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

(111) Koska todetut tukimarginaalit ovat korkeat ja unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinko on merkittävä, katsotaan tarpeelliseksi kantaa lopullisesti väliaikaista tullia koskevan asetuksen mukaisten väliaikaisten tasoitustullien vakuutena olevat määrät lopullisesti käyttöön otettujen tullien suuruisina,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli tuotaessa Intiasta peräisin olevaa ruostumatonta teräslankaa, jonka painosta

– vähintään 2,5 prosenttia on nikkeliä, lukuun ottamatta lankaa, jonka painosta 28–31 prosenttia on nikkeliä ja 20–22 prosenttia kromia,

– alle 2,5 prosenttia on nikkeliä, lukuun ottamatta lankaa, jonka painosta 13–25 prosenttia on kromia ja 3,5–6 prosenttia alumiinia,

ja joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 7223 00 19 ja 7223 00 99.

2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen tasoitustulli on seuraavien yritysten valmistaman 1 kohdassa kuvatun tuotteen osalta seuraava:

Yritys	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Raajratna Metal Industries, Ahmedabad, Gujarat	3,7	B775
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Mumbai, Maharashtra	3,0	B776
Precision Metals, Mumbai, Maharashtra	3,0	B777
Hindustan Inox Ltd., Mumbai, Maharashtra	3,0	B778
Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd., Mumbai, Maharashtra	3,0	B779
Viraj Profiles Vpl. Ltd., Thane, Maharashtra	0,0	B780
KEI Industries Limited, New Delhi	0,0	B925
Liitteessä luetellut yritykset	3,4	B781
Kaikki muut yritykset	3,7	B999

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Kannetaan lopullisesti asetuksen (EU) N:o 419/2013 mukaisesti väliaikaisten tasoitustullien vakuutena olevat määrät Intiasta peräisin olevan ruostumattoman teräslangan, jonka painosta

– vähintään 2,5 prosenttia on nikkeliä, lukuun ottamatta lankaa, jonka painosta 28–31 prosenttia on nikkeliä ja 20–22 prosenttia kromia,

– alle 2,5 prosenttia on nikkeliä, lukuun ottamatta lankaa, jonka painosta 13–25 prosenttia on kromia ja 3,5–6 prosenttia alumiinia,

ja joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 7223 00 19 ja 7223 00 99,

tuonnissa. Lopullisen tasoitustullin ylittävät vakuutena olevat määrät vapautetaan.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE: Yhteistyössä toimineet otoksen ulkopuoliset intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat

Taric-lisäkoodi B781

Yrityksen nimi	**Kaupunki**
Bekaert Mukand Wire Industries	Lonand, Tal. Khandala, Satara District, Maharastra
Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd.	Mumbai, Maharashtra
Bhansali Stainless Wire	Mumbai, Maharashtra
Chandan Steel	Mumbai, Maharashtra
Drawmet Wires	Bhiwadi, Rajastan
Garg Inox Ltd	Bahadurgarh, Haryana
Jyoti Steel Industries Ltd.	Mumbai, Maharashtra
Macro Bars and Wires	Mumbai, Maharashtra
Mukand Ltd.	Thane
Nevatia Steel & Alloys Pvt. Ltd.	Mumbai, Maharashtra
Panchmahal Steel Ltd.	Dist. Panchmahals, Gujarat